

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับนรกในกิตติคุณมัทธิว 10:26-31 และ
วิวรณ์ 20:11-15 เพื่อหาความเข้าใจเกี่ยวกับ นรก เท่าที่ปรากฏในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่
และนำมาเปรียบเทียบกับมโนภาพเกี่ยวกับ นรก ของคริสเตียนไทย(กลุ่มตัวอย่าง)

บทที่ 1 เป็นบทนำเข้าสู่การศึกษา

บทที่ 2 การศึกษาเริ่มต้นโดยการรวบรวมคำศัพท์สำคัญที่เกี่ยวข้องกับสถานที่หลังความ
ตายที่ไม่ใช่สวรรค์ตลอดพระคริสตธรรมคัมภีร์ คำศัพท์ที่รวบรวมได้ คือ ซีโอล์ เฮเดส ทาทารุ และ
เกเฮนนา จากนั้นศึกษาบริบทการใช้คำเหล่านั้นในพระคัมภีร์ โดยพบว่า ซีโอล์ ปรากฏอยู่ 65 ครั้ง
เฉพาะในพันธสัญญาเดิมเท่านั้น ลักษณะโดยทั่วไปของ ซีโอล์ คือ เป็นแดนผู้ตายที่ลึก มีมืด และมี
สิ่งกัน(เป็นเหมือนดาดประตู ซึ่งตรงนี้น่าจะเป็นภาพเปรียบเทียบเพื่อสื่อว่าไม่มีผู้ใดกลับออกมาจากที่นั่น
ได้) และผู้ตายทุกคนลงไปยังที่นั่นโดยไม่มีการแบ่งแยกคนดีและชั่วออกจากกัน ในซีโอล์นั้น
ปราศจากกิจกรรมทุกอย่าง ในส่วนของ เฮเดส นั้นปรากฏอยู่ 9 ครั้ง มีขอบเขตความหมายคล้าย
กับคำว่าซีโอล์ในพันธสัญญาเดิม คือ เป็นคุก ที่มีทั้งประตู สิ่งกัน และแม่กุญแจ เป็นที่ซึ่งอยู่เบื้อง
ล่าง ส่วนคำว่า ทาทารุ นั้น ปรากฏอยู่เพียงครั้งเดียวในพันธสัญญาใหม่เพื่อบรรยายถึงการคุมขัง
ทูตสวรรค์ที่ทำบาป และสุดท้ายคือ เกเฮนนา ปรากฏอยู่ 12 ครั้ง ในพันธสัญญาใหม่เท่านั้น แต่
พบว่าพระคัมภีร์หลายตอนใช้คำนี้ในบริบทเดียวกัน จึงจัดกลุ่มการใช้ เกเฮนนา ในพระคัมภีร์ได้สี่
ประการ คือ 1) เพื่อสอนเรื่องคำพูด 2) เพื่อสอนเรื่องการทำอวัยวะแก่บาป 3) เพื่อสอนเรื่องผู้ที่เรา
ควรกลัว และ 4) เพื่อกล่าวเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของฟาริสี จากบริบททั้งสิบสองแห่งพบว่า
ลักษณะของ เกเฮนนา โดยทั่วไปคือ มีไฟที่ไม่รู้ดับ มนุษย์พินาศได้ทั้งกายและจิตวิญญาณในนั้น
การสูญเสียอวัยวะของร่างกายก็ยิ่งดีกว่าต้องไปที่นั่น และการส่งใครไปที่นั่นเป็นพระราชอำนาจ
ของพระเจ้า

จากคำทั้งสี่มีเพียง เกเฮนนา เท่านั้นที่พระคัมภีร์ฉบับภาษาไทยแปลว่า นรก และจาก
บริบททั้งหมดแม้จะมีภาพของไฟ ความน่ากลัว และความพินาศในเกเฮนนา แต่ไม่ปรากฏภาพของ
การทรมานซ้ำแล้วซ้ำอีกในนั้น

บทที่ 3 แบ่งออกเป็นสามส่วน ส่วนแรกเป็นการสืบค้นแนวความคิดเบื้องต้นของคำสำคัญที่ได้จากบทที่ 1 สิ่งที่ค้นพบคือ ในยุคระหว่างพันธสัญญา นั้น แนวคิดเกี่ยวกับซีโอสพัฒนาไปมาก จากแดนผู้ตายที่ปราศจากการเคลื่อนไหวใดใดและไม่มีการแบ่งแยกระหว่างคนชั่วหรือคนดีในนั้น ซีโอสในยุคระหว่างพันธสัญญาแบ่งออกเป็นสี่ส่วน และที่อยู่ของผู้ชอบธรรมกับคนอธรรมในนั้นถูกแยกออกจากกัน ผู้ชอบธรรมจะได้เสวยสุขในนั้นส่วนคนชั่วจะต้องรับโทษทัณฑ์ต่าง ๆ นอกจากนี้คำว่า *เกเฮนนา* เองก็มีพัฒนาการด้วยเช่นกัน จากการเป็นเพียงชื่อเรียกหุบเขาแห่งหนึ่ง แต่เมื่อมีการเผาเด็กบูซาพระเทียมเท็จที่นั่น *เกเฮนนา* ก็ได้กลายเป็นสถานที่แห่งความชั่วร้าย กลายเป็นที่ทิ้งสิ่งปฏิญญาและซากมลทินต่าง ๆ ของเมือง และในยุคระหว่างพันธสัญญานั้น *เกเฮนนา* ปรากฏในหนังสือนอสารบบพระคัมภีร์ในฐานะแดนชำระที่มีระยะเวลาจำกัด *เฮเดส* นั้นเป็นคำที่คนอิสราเอลใช้แทนคำว่าซีโอสในภาษากรีก ส่วน *ทาทารู* นั้นเป็นส่วนหนึ่งใน *เฮเดส* และปรากฏเพียงครั้งเดียวโดยไม่เกี่ยวข้องกับมนุษย์จึงไม่ถูกกล่าวถึงมากนักในบทที่ 2

ส่วนที่สอง เป็นการศึกษาแนวคิดที่ผู้เขียนสันนิษฐานว่าส่งอิทธิพลต่อมโนภาพเกี่ยวกับนรก ของคริสตชนไทยในปัจจุบัน ได้แก่ นรกในยุคกลางที่สะท้อนในงานเขียนของ ดั้งเดิ อาลีเกอริ เรื่องเทวสุนาฏกรรม และนรกในพระพุทธรศาสนา ซึ่งพบว่ามีคล้ายคลึงกันในหลายประการ การทรมานในทั้งสองแนวคิดนั้น เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก และก่อให้เกิดความทุกข์แก่ผู้รับโทษในนั้นอย่างแสนสาหัส

ส่วนที่สามเป็นการศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับนรกของคริสเตียนไทยโดยวิเคราะห์จากแบบสอบถาม 25 ชุดที่ตอบโดยกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบไปด้วย นักศึกษาศาสนศาสตร์ ศึกษานิบาล และสมาชิกคริสตจักรต่าง ๆ พบว่า 100% ของผู้กรอกแบบสอบถามมองว่าในนรกนั้นเต็มไปด้วยความทุกข์ทรมาน การทรมานนั้นจะดำเนินไปซ้ำ ๆ เป็นนิรันดร์ ซึ่งเป็นแนวคิดที่มีความคล้ายคลึงกับ ภาพนรกในยุคกลาง และนรกในพระพุทธรศาสนามาก่อนข้างมาก

บทที่ 4 เป็นการทำอรรถวิเคราะห์กิตติคุณมัทธิว 10:26-31 และวิวรณ์ 20:11-15 เพื่อศึกษาลักษณะของ *เกเฮนนา* และ *เฮเดส* จากการศึกษาพบว่า มีเพียง กิตติคุณมัทธิว 10:28 (และ ลูคา 12:5 ซึ่งเป็นเรื่องเดียวกัน) เท่านั้นที่มีการอธิบายถึงการทำลายชีวิตมนุษย์ใน *เกเฮนนา* พระคัมภีร์ตอนนี้กล่าวว่า "จงกลัวพระองค์ผู้ทรงฤทธิ์ ที่จะให้ทั้งจิตวิญญาณทั้งกายพินาศในนรกได้" นั้นหมายความว่าทุกส่วนที่ประกอบกันเป็นมนุษย์นั้นถูกทำให้ถึงความพินาศได้ใน *เกเฮนนา* แต่ไม่มีภาพการลงโทษอย่างแสนสาหัสซ้ำ ๆ ในนั้น ส่วนใน วิวรณ์ 20:11-15 นั้นกล่าวถึงความพินาศของ *เฮเดส* และการที่ผู้ที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตจะถูกทิ้งลงในบึงไฟ โดยบึงไฟนั้นคือ

ความตายครั้งที่สอง ในวิวรณ์ 20:11-15 นั้น *เฮเดส* ต้องคืนผู้ตายออกมาเพื่อรับการพิพากษา จากนั้น *เฮเดส* เองจะถูกทิ้งลงในบึงไฟ นั่นหมายความว่า *เฮเดส* ไม่ใช่ *นรกนิรันดร์* และในวิวรณ์ 20:11-15 นั้นผู้ที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือชีวิตจะถูกทิ้งลงในบึงไฟ แต่พระคัมภีร์ก็อธิบายตรงนี้ว่า บึงไฟนั้นคือความตายครั้งที่สอง ไม่มีคำอธิบายว่าคนที่ถูกทิ้งลงไปจะถูกทรมานในแบบต่าง ๆ ซ้ำ ๆ ไปจนนิรันดร์

บทที่ 5 เป็นบทวิเคราะห์และสรุป จากการวิเคราะห์ ภาพของการทรมานในนรกนั้นไม่ได้เริ่มต้นขึ้นในพันธสัญญาเดิม แต่เกิดขึ้นในสมัยระหว่างพันธสัญญา ภาพของการทรมานซ้ำ ๆ ตลอดไปเป็นนิตยนั้นไม่ปรากฏให้เห็นใน *ซีโอส* (แบบดั้งเดิม) เลย ทั้งนี้ ใน *เฮเดส* นั้นมีเพียงครั้งเดียวที่ระบุว่าผู้อยู่ในนั้นทุกขทรมานในเปลวเพลิง แต่การทรมานนั้นก็จะไม่ดำเนินไปเป็นนิตย เพราะท้ายที่สุด *เฮเดส* จะคืนผู้ตายออกมาและ *เฮเดส* จะถูกทิ้งลงในบึงไฟ *เฮเดส* ในบริบทดังกล่าวจึงดูเหมือนจะเป็นแดนชำระมากกว่า *นรกนิรันดร์* และภาพของการทรมานนั้นไม่ปรากฏในบริบทการใช้ *เกเฮนนา* ในพันธสัญญาใหม่ด้วยเช่นกัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า มโนภาพเกี่ยวกับนรกของคริสเตียนไทย (จากกลุ่มตัวอย่าง) ในลักษณะสถานที่ที่ผู้อยู่ในนั้นจะถูกทรมานอย่างแสนสาหัสและการทรมานจะดำเนินไปเป็นนิตยนั้นไม่ปรากฏในกิตติคุณมัทธิว 10:26-31 หรือวิวรณ์ 20:11-15 ทั้งไม่ปรากฏในตอนใดใดที่มีการใช้คำว่า *เกเฮนนา* และ *เฮเดส* ในพันธสัญญาใหม่ด้วยเช่นกัน